

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 232

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 martie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 140 din 21 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 5 din Codul de procedură penală ...	1-2	296. — Hotărâre pentru aprobarea scoaterii definitive din rezervele de stat a unor cantități de cărbune energetic pentru societățile comerciale „Termoelectrica” — S.A. București, „Complexul Energetic Craiova” — S.A., „Complexul Energetic Turceni” — S.A., „Complexul Energetic Rovinari” — S.A., „Colterm” — S.A. Timișoara și „Electrocentrale Oradea” — S.A.	15-16
Decizia nr. 149 din 23 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal	3-4		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
290. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei de stimulare a dezvoltării rețelei naționale de incubatoare de afaceri	4-15	★ Rectificări.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 140

din 21 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Rodica Smaranda Vulcănescu în Dosarul nr. 8.180/2005 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției. Autorul excepției solicită admiterea acesteia și depune concluzii scrise, precum și o copie a unui articol publicat în cotidianul „Ziua”.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că procurorul de ședință care participă la judecarea plângerii împotriva soluției de netrimitere în judecată este obligat să pună concluzii în conformitate cu legea și că nu există vreo dispoziție care să îl oblige să susțină în fața judecătorului opinia procurorului superior care a avizat pe cale ierarhică, în interiorul Ministerului Public, soluția dispusă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 8.180/2005, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Rodica Smaranda Vulcănescu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt menite să aducă atingere imparțialității procurorului care participă la ședințele de judecată, deoarece, de vreme ce este subordonat ierarhic, nu poate pune concluzii în contra actului contestat în fața judecătorului, întrucât acesta a fost dispus de un procuror cu funcție de conducere în ierarhia parchetelor. În acest fel se îngreudește principiul legalității care guvernează activitatea procurorilor, cu consecințe opuse scopului Ministerului Public de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept.

Judecătoria Sectorului 4 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, deși procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului controlului ierarhic, aceștia au, potrivit legii privind organizarea judiciară, libertatea de a pune concluziile pe care le consideră legale în cauza dedusă judecătii.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile referitoare la prezența obligatorie a procurorului la judecarea plângerii împotriva rezoluțiilor ori a ordonanțelor de netrimitere în judecată dau expresie rolului său constituțional, fără vreun alt scop general prestabilit și fără părtinire. Procurorul este liber să prezinte în fața judecătorului concluziile pe care le consideră întemeiate potrivit legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate,

raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*La judecarea plângerii prezența procurorului este obligatorie.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 131, referitoare la *Rolul Ministerului Public*, și ale art. 132 alin. (1), privind principiile legalității, imparțialității și controlului ierarhic care guvernează activitatea procurorilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală instituie obligativitatea participării procurorului la judecarea plângerilor formulate împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată dispuse de procurori. Participarea procurorului la activitatea judiciară este de esența instituției Ministerului Public, prevăzută expres în art. 131 alin. (1) din Constituție, în conformitate cu care, în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

Principiul subordonării ierarhice, specific Ministerului Public, nu contravine principiului constituțional al imparțialității și nu este de natură să îl împiedice pe procurorul care participă la judecarea plângerilor formulate în baza art. 278¹ din Codul de procedură penală să fie imparțial atunci când plângerile sunt îndreptate împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor date de superiorul său ierarhic, întrucât în sistemul nostru juridic, la fel ca în toate sistemele în care funcționează instituția Ministerului Public, procurorul este liber să prezinte instanței de judecată concluziile pe care le consideră întemeiate potrivit legii și ținând seama de probele administrate în cauză.

Această limită a subordonării ierarhice este consacrată expres în art. 67 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. În același sens, potrivit art. 64 din legea amintită, în soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege, și are posibilitatea să conteste la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Rodica Smaranda Vulcănescu în Dosarul nr. 8.180/2005 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 149

din 23 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal, excepție ridicată de Victor Mihai Stoica în Dosarul nr. 10.611/2005 al Judecătorei Craiova.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.019 D/2005, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Lucian Ponoran, Alexandru Văduva, Nicușor Moldoveanu, Bogdan Foța și Valentin Tucureanu în Dosarul nr. 4.479/2004 al Judecătorei Craiova.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.019 D/2005 la Dosarul nr. 931 D/2005, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie și apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 15 noiembrie 2005 și 29 noiembrie 2005, pronunțate în dosarele nr. 10.611/2005 și nr. 4.479/2004, **Judecătoria Craiova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal**, excepție ridicată de Victor Mihai Stoica și, respectiv, de Lucian Ponoran, Alexandru Văduva, Nicușor Moldoveanu, Bogdan Foța și Valentin Tucureanu în dosarele menționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 45, referitoare la libertatea economică, și ale art. 53, privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În acest sens se arată că „prin caracterul vag, de excesivă generalitate a reglementării, prin folosirea ambiguă a unor termeni sau expresii cu semnificații și conotații deosebit de cuprinzătoare, în ordinea etică și juridică (adevăr, minciună, folos material injust, pagubă, inducere în eroare), dispozițiile art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal aduc atingere liberei inițiative economice“. De asemenea, se susține că textul de lege criticat încalcă și dispozițiile art. 1, 7, 17

și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu îndeplinesc condițiile de accesibilitate și previzibilitate.

Judecătoria Craiova consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal, cu următorul conținut: „*Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.*

Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.“

În susținerea excepției, autorii acesteia consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 45, referitoare la libertatea economică, și ale art. 53, privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, apreciază că prevederile legale criticate încalcă și prevederile art. 1 (Obligația de a respecta drepturile omului), art. 7 (Nici o pedeapsă fără lege), art. 17 (Interzicerea abuzului de drept) și art. 18 (Limitarea folosirii restrângerii drepturilor) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, se constată că textul de lege criticat a mai format obiect al controlului exercitat de Curtea Constituțională, care a respins excepțiile de neconstituționalitate cu acest obiect. Prin Decizia nr. 566

din 27 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 982 din 4 noiembrie 2005, Curtea a reținut că incriminarea penală a faptei de înșelăciune nu reprezintă o încălcare a accesului liber al persoanei la activități economice și libera inițiativă garantate de art. 45 din Constituție. În toate sistemele de drept înșelăciunea este incriminată și sancționată ca faptă de natură penală, pentru a asigura încrederea și buna-credință pe care trebuie să se întemeieze relațiile sociale cu caracter patrimonial, precum și în scopul protejării celor care își exercită cu bună-credință drepturile și libertățile economice, comerciale sau contractuale.

Totodată, prin Decizia nr. 58 din 23 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 23 mai 2000, Curtea a stabilit că prin incriminarea ca infracțiune de înșelăciune a faptei de inducere sau menținere în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât fără această eroare cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, textul de lege criticat nu restrânge exercițiul unui drept sau al unei libertăți fundamentale. Pe cale de consecință, textul criticat nu contravine nici art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocat, de

asemenea, în motivarea excepției, referitor la limitarea folosirii restrângerii drepturilor.

În același timp, se constată că dispozițiile din Codul penal privind infracțiunea de înșelăciune îndeplinesc condițiile de accesibilitate și previzibilitate, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care a admis faptul că, datorită caracterului de generalitate al legilor, redactarea acestora nu poate avea o precizare absolută, iar numeroase legi utilizează, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin precise, cu scopul evitării unei rigidități excesive și al adaptării la noile situații sociale ce se pot ivi (cauza *Cantoni împotriva Franței*, 1996). În aceste condiții, prin incriminarea faptei de înșelăciune nu sunt încălcate dispozițiile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se invocă și încălcarea art. 1 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În legătură cu aceste susțineri, se constată că dispozițiile din convenție, care conțin prevederi referitoare la obligația de a respecta drepturile omului și la interzicerea abuzului de drept, nu sunt incidente în cauză, critica urmând să fie respinsă.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal, excepție ridicată de Victor Mihai Stoica în Dosarul nr. 10.611/2005 al Judecătoriei Craiova și de Lucian Ponoran, Alexandru Văduva, Nicușor Moldoveanu, Bogdan Fota și Valentin Tucureanu în Dosarul nr. 4.479/2004 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Strategiei de stimulare a dezvoltării rețelei naționale de incubatoare de afaceri

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Strategia de stimulare a dezvoltării rețelei naționale de incubatoare de afaceri, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu
Președintele Agenției Naționale
pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie,
Eugen Ovidiu Chirovici
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 2 martie 2006.
Nr. 290.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ANEXA

Strategia de stimulare a dezvoltării rețelei naționale de incubatoare de afaceri

Contextul general

Este recunoscut faptul că, cea mai mare parte a noilor locuri de muncă provin din noile firme și întreprinderile mici (până la 49 de salariați inclusiv), aflate în faza de "dezvoltare", ce se specializează în dezvoltarea de noi produse și servicii. Întreprinderile noi și cele mici sunt vitale pentru o economie sănătoasă. În statele membre, ale Uniunii Europene la un număr de 500.000 întreprinderi nou înființate maximum 100.000 vor supraviețui mai mult de cinci ani, asigurând locuri de muncă și plătind taxe pentru comunitatea locală. Întreprinderile mici și cele nou înființate sunt o realitate a economiei globale, în care flexibilitatea și creativitatea individuală joacă un rol mult mai mare decât în secolul trecut. Astfel de acțiuni care se concentrează pe întărirea capacității de dezvoltare a întreprinderilor start-up¹ și a celor mici sunt cele mai importante.

Primele stadii de viață ale unei întreprinderi start-up sunt cele mai dificile. Procesul de administrare a creșterii, dezvoltarea noilor abilități în domenii cum ar fi contabilitatea, reglementarea afacerii și marketing-ul reprezintă provocări considerabile pentru antreprenori, care se pot confrunta cu un eșec în primii ani de funcționare. Cea mai frecventă cauză a eșecului întreprinderilor start-up este lipsa suportului financiar, deoarece întreprinderile mici de obicei trebuie să funcționeze pe piață pe baza propriilor resurse, fără a beneficia de susținere financiară care să le ajute să facă față presiunilor mediului concurențial. În țările aflate în perioada de tranziție procedurile legale și cele de înregistrare, ca și lipsa serviciilor suport pentru întreprinderi, fac ca primii ani de viață ai acestora să prezinte un grad de dificultate ridicat.

Analizele efectuate indică faptul că acesta este un domeniu în care autoritățile guvernamentale și autoritățile locale pot asigura valoare adăugată ridicată.

Suportul acordat întreprinderilor mici și celor nou înființate, aflate în acest stadiu de dezvoltare, prin intermediul incubatorului de afaceri sau al unor spații de lucru special amenajate, reprezintă o facilitate majoră pentru a susține crearea locurilor de muncă și dezvoltarea economică. Totodată, reprezintă o șansă pentru autoritățile guvernamentale și pentru autoritățile locale de a-și demonstra dorința și capacitatea de a acționa în sensul susținerii întreprinzătorilor. Acest tip de asistență poate aduce beneficii reale economiei naționale și locale.

În anul 2004 Guvernul României a adoptat Strategia Guvernamentală pentru Susținerea Dezvoltării Întreprinderilor mici și Mijlocii în perioada 2004-2008 prin Hotărârea Guvernului. nr. 1280/2004. Prioritatea B, Măsura B6-*Susținerea incubatoarelor de afaceri în domeniul productiv și al serviciilor creatoare de valoare adăugată ridicată* are ca scop suportul acordat pentru înființarea și dezvoltarea incubatoarelor de afaceri și tehnologice în vederea stimulării afacerilor și a inițiativelor inovative și a înființării pe plan local de întreprinderi mici și mijlocii în domeniul producției și a serviciilor generatoare de valoare adăugată.

¹ Prin "start-up" se definesc întreprinderile cu un istoric de funcționare de până la doi ani de activitate

Strategia de dezvoltare a rețelei naționale de incubatoare de afaceri în România se adresează în mare măsură necesității de schimbare asigurată prin instrumente specifice la nivel local, cu suportul autorităților locale și a celor guvernamentale care pot susține întreprinzătorii privați în procesul dificil de dezvoltare în primii ani de funcționare.

Strategia va asigura crearea și consolidarea unei rețele naționale de incubatoare în România, prin dezvoltarea unor programe integrate de susținere a acestora, până în 2013.

În acest sens, resursele financiare existente trebuie mai bine organizate și mai bine utilizate, pentru a reduce rata de eșec a întreprinderilor aflate în primele faze de dezvoltare și pentru a le ajuta în procesul de creștere pe cele care prezintă potențial să devină generatoare de noi locuri de muncă.

Incubatoare de afaceri importantă și provocări

Importanța

Sistemul Incubatoarelor de Afaceri este foarte flexibil și servește o varietate de scopuri și actori implicați la nivel local și central. Este important ca obiectivele precum și tipul de Incubator de Afaceri să fie în strânsă conexiune cu politicile și obiectivele acestora.

Obiectivele primare ale Incubatoarelor de Afaceri

Scopurile principale ale Incubatoarelor de Afaceri sunt de a ajuta noile afaceri să se consolideze și prin urmare de creare de noi locuri de muncă. Incubatorul de Afaceri vine de asemenea în sprijinul propriilor chiriași pentru a depăși barierele legislative, administrative, pentru o formare mai rapidă a afacerilor, prin facilitarea procesului de înființare a întreprinderilor și prin accesul acestora la rețeaua de suport comunitar. Se dorește asigurarea suportului financiar pentru viitorii întreprinzători pentru a-și promova ideile de afaceri, realizându-se astfel un impact măsurabil asupra ratei de creștere și dezvoltare a noilor afaceri.

Obiectivele sociale

Dezvoltarea culturii antreprenoriale și creșterea ratei de participare a întreprinzătorilor locali, inclusiv a tinerilor, femeilor și altor grupuri speciale, la creșterea competitivității naționale.

Obiective specifice (depind de destinația Incubatorului de Afaceri)

Inovare tehnologică prin centrele de cercetare și universități, pentru inițierea produselor și serviciilor inovative;

Dezvoltare regională prin activitatea economică descentralizată din marile concentrări urbane, ca și mobilizarea resurselor locale și libera circulație a afacerilor se pot orienta către sectoare economice deficitare care necesită un suport specializat;

Sub-contractare industrială prin conexiunea acestora cu site-urile industriale, facilitând reducerea dimensională a marilor conglomerate industriale, asigurând componente specializate și posibilitatea de formare a "spin-off"²;

Internaționalizare prin sprijinul oferit întreprinderilor beneficiare în vederea participării la procesul de globalizare și atragerea potențialilor parteneri;

Dezvoltare specializată a anumitor sectoare industriale.

Provocări

Crearea întreprinderilor bazate pe cunoaștere oferă posibilitatea unor țări industrializate de a participa la procesul de globalizare. Pentru multe dintre ele nu sunt încă create structurile și abilitățile necesare realizării performanței în context concurențial, sunt încă provocări enorme în ceea ce privește depășirea obstacolelor legate de inițierea și dezvoltarea unei afaceri.

Guvernul, mediul de afaceri și societatea civilă sunt actorii desemnați să contureze servicii de dezvoltare eficiente a micilor afaceri, care pornesc de la considerente de risc minim și sunt elaborate în condiții de autofinanțare progresivă, accesibilitate cât mai mare și impact efectiv.

Inovarea și antreprenoriatul tehnologic nu apar în mod arbitrar, acestea trebuie să fie dezvoltate prin investiții majore în educație tehnologică și cercetare, politici și legislație de susținere și infrastructură destinată dezvoltării afacerilor

Factori determinanți pentru funcționarea incubatoarelor

Schemele financiare destinate susținerii Incubatoarelor de Afaceri trebuie să includă principalele aspecte cum sunt scopurile și obiectivele de început ale schemei precum și criterii privind abilitățile manageriale solide ale echipei de conducere a centrului de incubare:

- Managementul incubatorului trebuie să prezinte calificarea și experiența adecvată pentru a asigura marketing-ul și suportul pentru planificarea afacerilor și care sunt în concordanță cu nevoile specifice ale micilor întreprinderi;
- Politica de selecție a IMM trebuie focalizată pe start-up sau afaceri de dimensiune mică pentru a le asigura o creștere rapidă;
- Politica de ieșire din incubator de afaceri identifică clar momentul în care întreprinderile care au atins o anumită rată de creștere economică trebuie să părăsească incubatorul;

² Prin "spin-off" se definește o întreprindere a cărei activitate rezidă în aplicarea sau utilizarea rezultatelor activității de cercetare dezvoltate din cadrul unei universități sau institut de cercetare.

- Regulile interne ale incubatorului trebuie să stabilească norme clare de excludere din incubator pentru clienții care au performanțe scăzute;
- Proprietatea spațiilor destinate incubatorului trebuie să fie clar definită pentru întreaga perioadă de funcționare a acestuia. În cazul în care incubatorul de afaceri își va înceta activitatea, se va urmări ca, la transferul infrastructurii create, să se evite crearea de avantaje pentru una sau mai multe întreprinderi, indiferent de forma juridică de organizare sau regimul de proprietate al acesteia;
- Existența infrastructurii adecvate, inclusiv utilități, conexiuni la rețeaua de telefonie, valabile pentru toți clienții;
- Susținerea solidă provenind din partea autorităților publice locale;
- Echipa managerială competentă, selectarea societății de administrare pe baza unei proceduri deschise, transparente și nediscriminatorii

Incubatoarele de afaceri sunt cel mai bine administrate în mod independent în raport cu autoritățile publice sau de furnizorul public al finanțării, în condițiile unui management privat.

Etapele de înființare a unui incubator de afaceri

1. Efectuarea unui studiu de oportunitate / elaborarea strategiei de incubare

Identificarea necesităților, a condițiilor și a cererii privind susținerea afacerilor, definirea "grupului țintă" - sau a scopurilor incubatorului.

În această etapă este inclusă analiza întreprinderilor mici și a tipului de spații și servicii necesare acestora.

Procesul de incubare are ca scop crearea celor mai bune condiții pentru a pune în practică dezvoltarea accelerată a firmelor start-up și a ideilor de afaceri, acest lucru se realizează printr-o strategie proprie de incubare:

Strategia de incubare:

- Identificarea nevoilor de schimbare ale clienților de-a lungul timpului;
- Evaluarea calității serviciilor externe incubatorului de afaceri;
- Identificarea mediului de afaceri din care provin clienții;
- Informarea obiectivă a acestora asupra procesului de incubare;
- Cuantificarea și monitorizarea impactului economic asupra comunității locale;
- Identificarea metodelor prin care se asigură calitatea resurselor de dezvoltare a afacerilor;
- Identificarea surselor de dezvoltare a afacerilor, facilităților și a infrastructurii prin care clienții vor fi sprijiniți să atingă potențialul de dezvoltare;
- Identificarea modului în care incubatorul de afaceri acționează ca un catalizator al dezvoltării economice locale;
- Identificarea punctelor critice în dezvoltarea mediului de incubare;
- Stabilirea obiectivelor și focalizarea asupra mediului de incubare ;
- Modalitatea de livrare a serviciilor suport pentru clienți;
- Oferta de servicii prin care incubatorul de afaceri devine un mediu de incubare complex și complet;

<ul style="list-style-type: none"> • Identificare modalităților de diminuare în timp a subvențiilor acordate clienților
<p>2. Identificarea spațiului</p> <p>Găsirea unui spațiu adecvat și racordarea la utilități (apă, energie electrică, telefon, spații pentru parcări, etc.). Dacă este necesară reabilitarea spațiilor, acestea trebuie proiectate corespunzător pentru a permite flexibilitatea întreprinderilor și securizarea produselor acestora.</p> <p>Amplasarea trebuie să fie de preferință în apropierea utilităților și a potențialilor clienți. Spațiul trebuie să poată asigura amplasarea unui punct de informare și consultanță, spații pentru întâlniri. În mod ideal ar trebui să existe suficient spațiu pentru extinderea zonei destinată producției și pentru dimensionarea corespunzătoare a acestora.</p>
<p>3. Selectarea managementului incubatorului</p> <p>Managementul incubatorului este unul dintre factorii cei mai importanți în asigurarea succesului de lungă durată a incubatorului de afaceri. Abilitatea echipei manageriale de a crea și menține un mediu de afaceri pozitiv și o cultură necesară susținerii incubatorului pe termen lung sunt factorii cheie.</p> <p>Echipa managerială trebuie selectată înainte de începerea activității incubatorului, pentru a asigura reguli coerente și unitare pentru toți clienții incubatorului.</p> <p>Aspectele operaționale trebuie să fie clar definite; managementul trebuie să fie asigurat de o manieră transparentă prin selectarea societății de administrare pe baza unei proceduri de licitație publică deschisă, nediscriminatorii.</p>
<p>4. Elaborarea planului de afaceri</p> <p>Planul de afaceri trebuie să conțină:</p> <p>Tipurile de servicii suport furnizate (acest lucru va întări performanța incubatorului). Vor trebui evidențiate serviciile permanent oferite în cadrul incubatorului de afaceri și cele achiziționate extern, caracteristicile acestora în funcție de specificul fiecărui client, politica de prețuri, tipul de rezultate / indicatori stabiliți</p> <p>Regulile de funcționare ale incubatorului, criteriile de admitere, chirii, politica de excludere din incubator, analiza economică (cheltuieli și venituri previzionate din chirii și din serviciile furnizate)</p> <p>Strategia de marketing, tipurile de afaceri ce vor fi incubate, aspecte privind sustenabilitatea incubatorului de afaceri pe termen lung</p>
<p>5. Stabilirea resurselor de finanțare</p> <p>Trebuie specificate sursele de finanțare și în ce măsură această facilitate este administrată în mod independent. Planul de afaceri trebuie revizuit după începerea activității incubatorului.</p> <p>Este important ca scopul operațional al incubatorului să fie cel de generare de locuri de muncă și de creștere a competitivității prin susținerea dezvoltării afacerilor viabile și nu cel de natură socială</p>
<p>6. Utilizarea spațiului incubatorului de afaceri</p> <p>O altă etapă este aceea de echipare a spațiului incubatorului de afaceri, care se realizează cu ajutorul echipei manageriale a incubatorului. Echipamentele achiziționate trebuie corelate cu planul de afaceri și cu nivelul de servicii identificat</p>
<p>7. Identificarea clienților</p> <p>Chiar înaintea finalizării etapei de echipare a spațiului de incubare, strategia de marketing, evidențiată în planul de afaceri, trebuie să încurajeze solicitările întreprinderilor "start-up", a serviciilor de pre-incubare și de evaluare a afacerilor. De acest lucru nu trebuie însă să depindă admiterea clienților în incubator, ci trebuie înțeleasă ca o etapă finală în procesul de pre-incubare.</p>

8. Semnarea contractelor cu clienții

Clienți selectați vor semna un contract cu managementul incubatorului și ca urmare pot să-și înceapă activitatea în cadrul incubatorului

Definirea principalelor caracteristici ale unui incubator

Procesul de selectare: prin acest proces trebuie să se asigure faptul că ideile de afaceri selectate sunt cele care corespund cel mai bine scopului incubatorului.

Politica de selectare poate fi diferită de la un incubator de afaceri la altul, funcție de obiectivele acestora.

Clienții admiși în incubator trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- Potențial de dezvoltare a afacerii;
- Îndeplinirea obiectivelor specifice de dezvoltare;
- Prezentarea unui plan / idee de dezvoltare viabil;
- Acceptarea serviciilor de consultanță de tip mentorat oferite;
- Capacitate proprie de a plăti facilitățile și serviciile oferite

Asigurarea serviciilor de consultanță: incubatoarele asigură în mod frecvent servicii de consultanță în afaceri, de tipul biroului de informare și consultanță pentru clienți.

Echipa managerială: suportul oferit clienților va fi asigurat prin echipa de consultanți locali, precum și de serviciile specializate oferite contra cost. Echipa managerială trebuie să fie capabilă să asigure echilibrul între nevoile clienților și ceilalți actori de la nivel local și național implicați în finanțarea incubatorului de afaceri. Funcție de specificul incubatorului de afaceri echipa managerială poate externaliza serviciile pentru anumite arii de intervenție; tehnic, juridic, drepturi de proprietate intelectuală, managementul fondurilor, etc.

Ieșirea din incubator: întreprinzătorii sunt încurajați să părăsească incubatorul în momentul în care s-au dezvoltat, au intrat pe piață și s-au consolidat. Strategia de ieșire din incubatorul de afaceri trebuie să includă:

- Definirea limitei maxime de timp privind perioada de incubare;
- Stabilirea ratei chiriei;
- Stimularea clienților pentru a părăsi incubatorul de afaceri;
- Eliminarea subvențiilor;
- Stabilirea unor obiective de creștere economică ce trebuie atinse

Tipul de afaceri incubate: incubatoarele trebuiesc focalizate pe afacerile cu potențial de creștere și de dezvoltare rapidă.

Procesul de incubare

Procesul de incubare presupune un complex de acțiuni bazate pe activitatea de consultanță:

Consultanță de tip mentorat. Toate mediile de incubare asigură acest tip de activități, sau acces la astfel de surse. În unele cazuri pot fi asigurate de către înșiși managerii de incubatoare sau sunt atrase resurse externe prin identificarea corectă a necesităților clienților.

Accesul la rețel., Un alt aspect important al procesului de incubare este accesul la rețele naționale și internaționale. Acesta reprezintă unul dintre factorii de succes ai echipei manageriale și anume accesul nediscriminatoriu al tuturor clienților la resursele externe. Echipa managerială joacă un rol vital în filtrarea acestor surse și în controlul calității acestora. Activitatea de *networking* oferă clienților accesul la o gamă variată de servicii de susținere a afacerilor, abilități antreprenoriale, informații despre identificarea piețelor și potențialilor clienți, finanțare. În cadrul generic de *networking* pot fi incluse bănci, fonduri de garantare a creditelor pentru IMM, fonduri de risc, rețele de clienți, autorități publice locale și naționale, alte incubatoare de afaceri, asociații profesionale.

Resurse pentru dezvoltarea afacerilor. Este cel de al treilea factor important necesar pentru a sprijini clienții incubatoarelor de faceri, în scopul depășirii barierelor de început a afacerilor și de creștere / supraviețuire pe piață și pentru a accelera dezvoltarea acestora. Acestea trebuie să fie orientate către nevoile individuale ale clienților. În unele cazuri se poate identifica un spectru larg de resurse pornind de la cele privind abilitățile de bază până la consultanță specializată:

- Servicii profesionale (contabilitate, asistență juridică, înregistrarea mărcilor și brevetelor);
- Portalul serviciilor de consultanță;
- Consultanță directă, orientată către nevoile individuale ale clienților;
- Seminarii;
- Cursuri și instruire.

Acces la finanțare și pachete financiare. Cele mai bune procese de incubare creează pentru potențialii clienți posibilități de accesare a surselor de finanțare pentru a-i sprijini pe aceștia pe parcursul procesului investițional.

Acces la tehnologii moderne. Procesele de incubare trebuie să acționeze ca un instrument de acces la noi tehnologii, ajutând proprii clienți să devină mai inovativi, să-și extindă poziția pe piață și să-și accelereze dezvoltarea propriei afaceri. Cele mai bune medii de incubare sunt un catalizator al afacerilor inovative care au ca bază de pornire rezultatele cercetării.

Monitorizare. Incubatorul de Afaceri trebuie să facă dovada existenței propriilor proceduri de monitorizare prin care se cuantifică realizarea obiectivelor și dacă acestea sunt armonizate cu necesitățile clienților. Pe parcursul procesului de incubare echipa managerială trebuie să monitorizeze modul de utilizare a serviciilor în scopul adaptării acestora la nevoile permanente ale clienților.

Tipurile de servicii oferite de incubatoarele de afaceri

Funcție de necesitățile comunităților locale, serviciile oferite de Incubatorul de Afaceri constau din:

- *Infrastructura de afaceri*, facilități oferite întreprinzătorilor la costuri mici, în mod obișnuit clădiri, spații de lucru, birouri, spații destinate expozițiilor. Aceasta structură trebuie să fie flexibilă și proiectată în funcție de necesitățile clienților. Gradul de flexibilitate este în strânsă dependență cu politica de ieșire din incubator, prin mobilitatea clienților în cadrul incubatorului funcție de stadiul de dezvoltare al afacerii.

- *Servicii de consultanță și instruire* cu valoare adăugată ridicată, oferite individual și la costuri subvenționate;
- Asigurarea *facilităților comune*, a echipamentelor. Sunt incluse în această categorie de servicii: acces la rețea internet, săli de conferință, echipamente de birotică, servicii de secretariat, laboratoare;
- Asigurarea *utilităților*, la prețuri rezonabile, fără costuri inițiale de racordare;
- Asigurarea accesului rapid și a *vizibilității*. Vizibilitatea este un factor important pentru incubatoarele de afaceri pentru ca acestea să acționeze ca un catalizator pentru comunitatea locală de afaceri, prin amplasarea acestora în zone cu acces direct la căile de transport; promovarea incubatoarelor în comunitatea de faceri; publicitatea asigurată prin web-sites și mass-media.

Asigurarea spațiului și a serviciilor are în vedere crearea unui mediu optim pentru dezvoltarea întreprinderilor start-up sau a celor mici în primii ani de funcționare. Un incubator de afaceri implică, din punctul de vedere al potențialilor întreprinzători, scăderea costurilor și a riscurilor în perioada de inițiere a afacerii și le oferă acestora cea mai bună șansă de supraviețuire.

Incubatoarele de afaceri reprezintă instrumentul utilizat de către autoritățile publice pentru a încuraja formarea și supraviețuirea noilor întreprinderi.

Incubatoarele de afaceri asigură aceste servicii pe o perioadă medie de 3 ani. Din acest motiv este vitală stabilirea unei politici eficiente de selecție și de ieșire din incubator a potențialilor clienți. Cele mai eficiente incubatoare prezintă o strategie de dezvoltare pentru a încuraja creșterea economică locală, pentru a nu subvenționa afaceri ineficiente sau în stare de faliment.

Servicii de consultanță

Înființarea firmei	Susținere acordată potențialilor întreprinzători pentru a demara propria afacere		
	Dezvoltarea planului de faceri		
	Asigurarea primei etape de finanțare		
Anul 1 de funcționare	Consultanță juridică	Servicii de contabilitate	Marketing
Start-up aflate în anii 2-3 de funcționare	A doua etapă de finanțare		
	Consultanță în management		Promovarea exporturilor
	Reducerea costurilor		

Cuantificarea indicatorilor de performanță ai incubatorului de afaceri

Rata de ocupare	Trebuie păstrate înregistrări referitoare la ratele lunare și anuale de ocupare, tipurile de clienți, profilul acționarilor și al angajaților. Este important să se analizeze clienții care au înregistrat succes în derularea facerii.
Performanțe financiare	Incubatorul de afaceri trebuie să funcționeze pe principii comerciale și să-și monitorizeze în mod constant performanțele financiare. Obligațiile financiare datorate de clienți trebuie cuantificate și contabilizate pentru a fi minimalizate riscurile. Datoriile neperformante nu trebuie acceptate.
Cererile de ofertă	Informațiile în ceea ce privește sursa, tipul și natura cererilor trebuie totdeauna înregistrate și analizate
Performanța în afaceri	Verificările de bază asupra naturii afacerilor sunt monitorizate în timp pentru a indica afacerile corect planificate, realizările și potențialul de extindere sau de creare de noi locuri de muncă.
Performanța serviciilor	Feedback-ul obținut în mod regulat din partea clienților asupra eficacității serviciilor asigurate, cum ar fi cele de consultanță și rata chiriilor.
Publicitate	Acoperirea costurilor de publicitate locală, precum și pentru fiecare afacere, orice impact rezultat din acestea trebuie să fie colateral. Dacă incubatorul de afaceri are ca scop dezvoltarea anumitor grupuri țintă aceste aspecte trebuie incluse în campania de publicitate.
Reclamații	Toate reclamațiile trebuie să fie înregistrate și analizate pentru a preveni posibile disfuncționalități ulterioare.
Utilități comune	Trebuie păstrată evidența utilizării serviciilor comune (ex. săli de conferințe, echipamente), inclusiv a întâlnirilor, în cursul weekend-ului sau în afara programului.
Monitorizarea ieșirii clienților din incubator	Pentru dezvoltarea incubatorului de afaceri este vitală păstrarea tuturor informațiilor detaliate asupra părăsirii acestuia-colectate pentru toate întreprinderile care părăsesc incubatorul

Indicatori de monitorizare în procesul de incubare

▪ Comunitatea de afaceri

Este importantă promovarea culturii antreprenoriale. De aceea întreprinzătorii simt nevoia ca procesul de management al incubatorului să fie orientat în scopul dezvoltării afacerilor acestora; echipa managerială trebuie formată din experți proveniți din rândurile comunității locale de afaceri.

▪ Perioada de incubare

Trebuie definită clar perioada de incubare, pentru a facilita această politică echipa managerială trebuie să cunoască și să fie în contact permanent cu furnizorii de pe piața locală de servicii imobiliare.

▪ Criterii de selectare a noilor incubaji

Potențialii clienți trebuie să fie evaluați nu numai din punctul de vedere al propriei afaceri, dar și din punctul de vedere al abilităților acestora de a se adapta mediului de

incubare și să coopereze cu alți beneficiari ai incubatorului de afaceri și cu echipa managerială.

▪ **Planul de afaceri**

Planurile de afaceri trebuie să fie prezentate înainte de a accepta intrarea în incubator a potențialilor clienți. Pot fi modificate pe parcursul procesului de incubare, acestea reprezentând principala garanție a faptului că există un plan de acțiune.

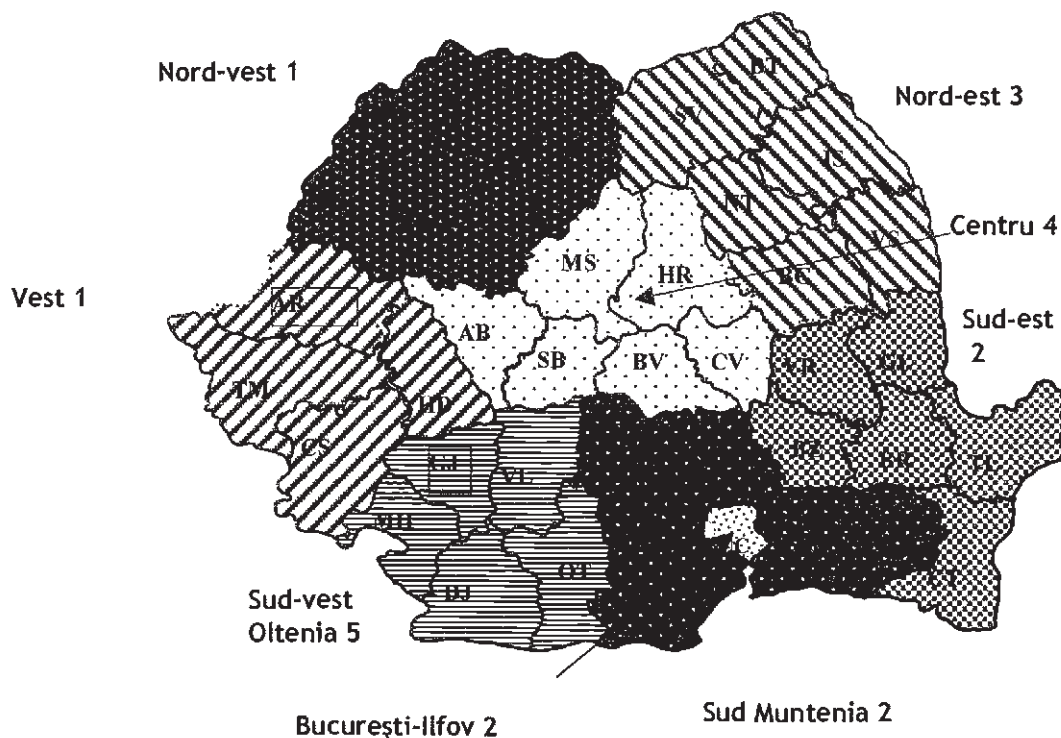
▪ **Suportul financiar pentru dezvoltarea afacerilor**

Cea mai mare parte a afacerilor necesită suport financiar în faza de start-up. Centrul de incubare trebuie să demonstreze o capacitate complexă pentru a putea asigura un răspuns flexibil la necesitățile IMM.

▪ **Accesul la rețele naționale și internaționale și parteneriate**

Organizații și instituții care pot asigura suportul necesar dezvoltării întreprinderilor mici. Acestea sunt cuprinse într-o plajă largă de actori de la furnizori de servicii până la autorități publice și organizații internaționale. Administratorii de incubatoare trebuie să încurajeze activ acești parteneri pentru a se implica și pentru a oferi servicii de consultanță de calitate.

Distribuția geografică a incubatoarelor de afaceri existente la sfârșitul anului 2005

Sursa: ANIMMC - Raportul anual al sectorului IMM din România ediția 2005

Se înregistrează la nivel național diferențe între regiunile de dezvoltare, acestea se raportau în mod foarte diferit și față de media pe ansamblul țării de 19 IMM-uri/ 1000 de locuitori, sub media din Uniunea Europeană de 52 de IMM-uri/1000 de locuitori. Patru dintre regiunile de dezvoltare se poziționau în jurul mediei, respectiv Centru, Nord-vest

cu 20 IMM/1000 de locuitori, Vest cu 19, și respectiv Sud-est cu 17 IMM/1000 de locuitori. Distribuția relativ difuză a incubatoarelor de afaceri demonstrează necesitatea susținerii dezvoltării acestora la nivel național printr-o serie de măsuri convergente destinate creșterii capacității competitive, în regim asistat, a întreprinderilor mici și mijlocii în faza de inițiere a afacerilor.

Astfel, pentru perioada următoare, până la nivelul anului 2013, se prevede dezvoltarea unei rețele capilare de incubatoare de afaceri corelată cu capacitatea de dezvoltare socio-economică a României, în vederea stimulării capacității, la nivel național, de a crea noi întreprinderi cu valoare adăugată mare în sectorul productiv și al serviciilor utilizând potențialul și resursele locale.

Ațiunile și măsurile vizează stimularea autorităților publice locale și a managerilor de incubatoare pentru crearea și dezvoltarea rețelei naționale de incubatoare de afaceri, contribuind astfel, la stimularea dezvoltării IMM, prin servicii suport integrate oferite în cadrul rețelei capilare, ceea ce va conduce la creștere economică și angajarea forței de muncă.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea scoaterii definitive din rezervele de stat a unor cantități de cărbune energetic pentru societățile comerciale „Termoelectrica” — S.A. București, „Complexul Energetic Craiova” — S.A., „Complexul Energetic Turceni” — S.A., „Complexul Energetic Rovinari” — S.A., „Colterm” — S.A. Timișoara și „Electrocentrale Oradea” — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă scoaterea definitivă din rezervele de stat pentru societățile comerciale „Termoelectrica” — S.A. București, „Complexul Energetic Craiova” — S.A., „Complexul Energetic Turceni” — S.A., „Complexul Energetic Rovinari” — S.A., „Colterm” — S.A. Timișoara și „Electrocentrale Oradea” — S.A. a cantităților de cărbune energetic conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, cu diminuarea corespunzătoare a nivelului maxim prevăzut în nomenclatorul produselor care se constituie ca stocuri rezervă de stat — secțiunea A.

Art. 2. — Administrarea Națională a Rezervelor de Stat — Unitatea Teritorială 515 va emite facturi fiscale, conform prevederilor legale, la prețurile practicate pe piață la data livrării, pentru cantitățile de cărbune energetic care se scot definitiv din rezervele de stat pentru societățile comerciale „Termoelectrica” — S.A. București, „Complexul

Energetic Craiova” — S.A., „Complexul Energetic Turceni” — S.A., „Complexul Energetic Rovinari” — S.A., „Colterm” — S.A. Timișoara și „Electrocentrale Oradea” — S.A.

Art. 3. — Pentru cantitățile de cărbune energetic ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2005 privind aprobarea scoaterii din rezerva de stat, sub formă de împrumut, a unor cantități de combustibil pentru Societatea Comercială de Producere a Energiei Electrice și Termice „Termoelectrica” — S.A., filialele sale, complexurile energetice Craiova, Rovinari și Turceni, Regia Autonomă pentru Activități Nucleare — Sucursala „ROMAG—TERMO” și centralele termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și locale, punerea la dispoziție urmează a se face după restituirea cantităților împrumutate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei și comerțului,

Codruț Ioan Șereș

p. Ministrul administrației și internelor,

Mircea Nicu Toader,

secretar de stat

Președintele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat,

Sorin Vicol

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 2 martie 2006.
Nr. 296.

**CANTITĂȚILE DE COMBUSTIBILI ENERGETICI
care se scot definitiv din rezerva de stat**

Nr. crt.	Societatea comercială	Cantitatea de lignit (tone)
1.	Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. — CET Doicești	130.000,0
2.	Societatea Comercială „Complexul Energetic Craiova” — S.A. — Sucursala Electrocentrale Ișalnița — Sucursala Electrocentrale Craiova II	202.936,4 63.444,0
3.	Societatea Comercială „Complexul Energetic Turceni” — S.A.	300.000,0
4.	Societatea Comercială „Complexul Energetic Rovinari” — S.A.	187.344,8
5.	Societatea Comercială „Colterm” — S.A. Timișoara	67.730,6
6.	Societatea Comercială „Electrocentrale Oradea” — S.A.	156.242,9
TOTAL:		1.107.698,7

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.372/2005 privind aprobarea renunțării la cetățenia română unor persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.025 din 18 noiembrie 2005, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la nr. 241, în loc de: „*Simó Ianoș, fiul lui Simó Iuliu și Ilona, născut la data de 23 martie 1972,...*” se va citi: „*Simó Ianoș, fiul lui Simó Iuliu și Ilona, născut la data de 23 februarie 1972,...*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

